

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ

สารนิพนธ์
ของ
วรวรัตน์ ชอเชวี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ

บทคัดย่อ
ของ
วรวรัตน์ ชอเชวี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

พฤษภาคม 2556

วรรัตน์ ชอเชวี. (2556). แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ.
สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต
สำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาพัฒนาการด้านการอ่าน
จับใจความของผู้เรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น เกรด 8 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน ที่คัดเลือกโดย
ครูผู้สอน เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต จำนวน 10 บท
และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก จำนวน 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาประสิทธิภาพแบบฝึก
ตามเกณฑ์ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต
สำหรับชาวต่างชาติที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 96.80/96.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

THE PRACTICE OF READING AND UNDERSTANDING OF THAI PROVERB
STORIES FOR FOREIGNERS

AN ABSTRACT

BY

WARARAT SORSAVEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
At Srinakharinwirot University

May 2013

Wararat Sorsavee. (2013). *The practice of reading and understanding of Thai proverb stories for foreigners*. Master's Project, M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakahrinwirot University. Project Advisor. Associate professor Jintana Puttameta.

The purpose of this study was to construct the practice of reading and understanding of Thai proverb stories for foreigners by finding out the efficiency of 80/80.

The subjects of this study were 10 randomly selected foreign students who studied Thai in Gade 8 of the academic year 2012 at International Community School. The tools of this study were 10 basic exercise of reading and understanding of Thai proverb stories for foreigners. The data were analyzed by finding out the efficiency of E1/E2.

The results of this study revealed that the efficiency of the practice of reading and understanding of Thai proverb stories for foreigners was 96.80/96.00 that higher than the efficiency of 80/80.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ที่ให้คำแนะนำและอบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติจนสำเร็จเสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์พัชฌยา จิตต์เมตตะ อาจารย์รุ่งรัตน์ เทิดชนะกุล และอาจารย์ปรียามาศ ลาเพ็ชร ที่ท่านสละเวลาอันมีค่ามาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ไปปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร อาจารย์บรรพต ศิริชัย คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ท่านให้คำแนะนำ เสนอแนะผู้วิจัยด้วยความรักจนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณบรรดาคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในสาขาภาษาไทย และสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ท่านได้ให้ความช่วยเหลือและมอบประสบการณ์ที่ดีจนเกิดงานวิจัยชิ้นนี้ขึ้นมา และขอขอบคุณญาติมิตร และเพื่อนนิสิตสาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้กับผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขออุทิศผลความดีแด่รองศาสตราจารย์ อัครา บุญทิพย์ อาจารย์ผู้ซึ่งอบรมสั่งสอนผู้วิจัยด้วยความเมตตากรุณาและเอื้อเอ็นดูมาโดยตลอด ตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรีจนวาระสุดท้ายของชีวิตท่าน

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อกิตติศักดิ์ และคุณแม่อำไพ ซอเซวี ที่สนับสนุนทุนทรัพย์และกำลังใจจนผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้ และขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสร้างงานวิจัยที่มีประสิทธิภาพจนสำเร็จด้วยดี

วรรัตน์ ซอเซวี

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่องแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติของ
รารัตน์ ซอเซวี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์บรรพต ศิริชัย)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(อาจารย์วาณี อรรถนัสสชาติ)

วันที่ เดือน พ.ศ.2556

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	10
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต.....	13
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	17
กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	17
สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	17
ดำเนินการวิจัย.....	18
เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผล.....	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	21
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	24
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	24
ความสำคัญของการวิจัย.....	24
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	24
สรุปผล.....	24
อภิปรายผล.....	25
ข้อเสนอแนะ.....	26
บรรณานุกรม.....	27
ภาคผนวก.....	32
ภาคผนวก ก.....	33
ภาคผนวก ข.....	40
ภาคผนวก ค.....	48
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	156

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	19
2 แสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต สำหรับชาวต่างชาติกับกลุ่มประชากร.....	22
3 แสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต สำหรับชาวต่างชาติกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	23
4 ตารางแสดงผลการประเมินคุณภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทาน สุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ.....	35
5 ตารางแสดงระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
6 ตารางแสดงคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ จากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร.....	36
7 ตารางแสดงคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างฝึกแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ จากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	37
8 ตารางแสดงคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต สำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร.....	37
9 ตารางแสดงคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทาน สุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	38
10 ตารางแสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทาน สุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มประชากร.....	38
11 ตารางแสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทาน สุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ เพราะการอ่านทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านตัวหนังสือ การอ่านจึงเป็นประตูไปสู่ความรู้ต่างๆ ดังที่แม้นมาส ชวลิต (2545: 5) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ เป็นกระบวนการ เป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดความรู้ใหม่อยู่ตลอดเวลา ซึ่งในเรื่องนี้กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 24) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนทักษะการอ่านว่า การอ่านถือเป็นประตูบานแรกที่จะเปิดออกสู่โลกของการศึกษาเล่าเรียน และถ้าการสอนอ่านในช่วงแรกของระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็จะสามารถปลูกฝังให้นักเรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากสภาพการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยในปัจจุบันพบว่า การอ่านจับใจความ เป็นปัญหาหนึ่งที่ครูผู้สอนให้ความสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ดังงานวิจัยของจิราพร ทรายคำ (2534: 2-3) พบว่า นักเรียนมีปัญหาในด้านความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยผลสัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.52 เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าทุกทักษะ นักเรียนส่วนใหญ่อ่านแล้วสรุปใจความข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไม่ได้ ส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาไทยไม่ประสบความสำเร็จ ปัญหาดังกล่าวยังประสบกับผู้เรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทย ดังที่เสาวนีย์ แซ่กู่ (2547: 2) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนแอ๊ดเวนตีส์เอเซีย สรุปได้ว่า เด็กนักเรียนโรงเรียนนี้มีความสามารถในการอ่านได้ดี คือ อ่านหนังสือออก แต่การอ่านก็ยังเป็นปัญหาอยู่ คือ ผู้อ่านไม่มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จับใจความ สรุปความสำคัญไม่ได้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทยให้กับนักเรียนต่างชาติในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (เกรด 6 – 8) โรงเรียนประชาคมนานาชาติ พบว่า กลุ่มผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (เกรด 6-8) ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน และได้เรียนภาษาไทยมาตั้งแต่เด็กๆ จะมีความสามารถในการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยได้ในระดับปานกลางถึงดีมาก แต่การอ่านจับใจความยังคงเป็นปัญหาในการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มนี้ เพราะครูผู้สอนไม่มีแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความที่น่าสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ค่อยให้ความสนใจกับแบบฝึกทักษะการอ่านที่ครูผู้สอนมาใช้ในชั้นเรียน ประกอบกับในห้องตลาดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีน้อยมาก ที่มีจำหน่ายอยู่ก็พบปัญหาการใช้ภาษาที่ผิดไวยากรณ์ตามหลักภาษาไทยและพบคำผิดในแบบฝึก ซึ่งจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่จะจำรูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่ถูกต้องและคำผิดไปใช้ได้ อีกทั้งผู้วิจัยได้มี

โอกาสเข้าไปสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียนของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในสถาบันการสอนภาษาแห่งหนึ่งพบว่า ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือภาษาไทยออก แต่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจเนื่องมาจากสถาบันการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ นั้น ในหลักสูตรการเรียนการสอนมุ่งเน้นทักษะการฟังและการพูดมากเป็นอันดับหนึ่ง เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านจับใจความ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้ดียิ่งขึ้น เพราะผู้วิจัยเห็นว่านิทานเป็นเรื่อง que ผู้เรียนให้ความสนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้อ่านเพราะนิทานนอกจากจะให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านแล้วยังสอดแทรกคุณธรรม, ข้อคิด และคำสอนในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้น

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความของผู้เรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยทำให้ได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และทำให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัย ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

ประชากร

นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ เลขที่ 1225 ถนนเดออะปาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 8 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน ที่คัดเลือกโดยครูผู้สอน

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 30 นาที รวม 12 คาบ

เนื้อหา

แบบฝึกการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกมาจากสุภาษิตที่ปรากฏใช้กันมากในบริบทสังคมไทย ซึ่งมีทั้งที่เป็นสุภาษิตของไทยแท้และรับอิทธิพลมาจากต่างประเทศ โดยผู้วิจัยได้เรียบเรียงเนื้อหาและภาษาขึ้นใหม่ตามความเหมาะสมของระดับผู้เรียน พร้อมทั้งสร้างภาพประกอบเนื้อหาเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนให้ชัดเจน สมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึกจำนวน 10 บท ได้แก่

1. ไก่ได้พลอย
2. ยืนหมยยืนแมว
3. นำมาปลากินมด น้ำลดมดกินปลา
4. บ้างข้างยุ
5. กระจ่ายตื่นตูม
6. ลูกไก่ในกำมือ
7. สอนจระเข้ว่ายน้ำ
8. ได้พี่พี่แพะไล่
9. กบเลื้อกนายน
10. แกะดำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิทานสุภาษิต หมายถึง นิทานจากสุภาษิตที่เป็นของไทยแท้และรับอิทธิพลมาจากต่างประเทศที่นิยมใช้กันมากในสังคมไทย โดยการคัดเลือกจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความ จำนวน 10 บท

3. ประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของการทำแบบฝึก

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่าน
หลังฝึก

สมมติฐานในการวิจัย

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

ความหมายและความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่าน คือ การแปลความหมายจากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นแก่สายตา แล้วตีความหมายออกมาว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรมายังผู้อ่าน ซึ่งอาจจะสื่อความหมายโดยตรง หรือความหมายแฝงมาให้ผู้อ่านได้ใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองก่อนได้รับสารนั้นๆ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้มนุษย์รับรู้ข่าวสาร เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต ดังนั้นการอ่านจึงจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยเฉพาะการอ่านจับใจความซึ่งนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความ ดังนี้

กู๊ดแมน (Goodman. 1989: 209) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน โดยอาศัยมโนภาพและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการเรียนรู้ความหมายโดยรวมของภาษา ซึ่งผู้เขียนพยายามสื่อสารให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์ได้ เพื่อประมวลความคิดกับความหมายของภาษาจนสามารถสื่อสารเป็นภาษาพูดและภาษาเขียนได้

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2533: 17) อธิบายความหมายของการอ่านจับใจความว่า ความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเขต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้ เรียงลำดับความและสรุปความได้จากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อ

ความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีนั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาแนวทางที่ดีในการฝึกอ่านให้กับนักเรียน

ภาควิชาภาษาไทย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2538: 50) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านที่ผู้อ่านต้องการเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน โดยสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่าเป็นเรื่องอะไร ของใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร

รัญจิตร แก้วจำปา (2544: 15) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่สามารถจับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนถูกต้องตรงตามเจตนาของผู้สื่อ

คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 188) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจวัตถุประสงค์และความคิดของผู้เขียนว่าต้องการสื่ออะไรมายังผู้อ่านโดยผ่านตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังได้รับความรู้จากเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน

ลักษณะของความเข้าใจในการอ่าน

เวนไรท์ (Wainwright. 1972: 178) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีความเข้าใจสิ่งที่ตนอ่าน ดังนี้

1. สามารถเก็บใจความสำคัญและระลึกถึงได้เมื่อต้องการ
2. สามารถเลือกอ่านหัวข้อ หรือใจความสำคัญในเนื้อเรื่องได้
3. สามารถตีความหมาย ใจความและแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้
4. สามารถสรุปเรื่องราวและสาระต่างๆจากเรื่องที่อ่านได้
5. สามารถสรุปและประเมินค่าจากเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
6. สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับจากการอ่านกับประสบการณ์เดิมได้

เสาวนีย์ แซงู (2547: 10) ได้อธิบายว่าความเข้าใจในการอ่านนั้นจะต้องอาศัยความสามารถในด้านต่างๆ หลายๆ ด้านประกอบกัน ดังนี้

1. ความเข้าใจในความหมายของศัพท์
2. การเรียงลำดับเหตุการณ์ได้
3. การจับใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน
4. การสังเกตความสำคัญของข้อความที่อ่าน

5. การสรุปความและการคาดการณ์ล่วงหน้า

สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะความเข้าใจในการอ่านจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร อีกทั้งยังแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการอ่านจับใจความ มีผู้ศึกษาและทำการวิจัย ดังนี้

สติเวน (Steven. 1980: 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านจากการอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูงได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 83 ขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 และ 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายการ 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความสนใจตั้งแต่ 1-7 โดยเลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่าน แล้วทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งพบว่าเรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่าย

สายสุนีย์ สกุลแก้ว (2534: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นชุดฝึกทักษะด้วยตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดมหาบุศย์ (พิทักษ์ถาวรคุณ) กรุงเทพมหานคร จำนวน 105 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่นักเรียนฝึกทักษะการอ่านจากชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วได้ทำการทดสอบหลังการฝึก ปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังการฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2539: 105 – 108) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีการสอนอ่านปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิฑูลดา คงนุรัตน์ (2539: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในใจโดยใช้แผนภาพ (Mapping) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในใจโดยใช้แผนภาพ (Mapping) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนภาพ (Mapping) จำนวน 6 หน่วย และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในใจโดยการสร้างแผนภาพ (Mapping) มีประสิทธิภาพ 81.93/81.50 สูงกว่ามาตรฐาน 80/80

อัจชราวดี มีระหงษ์ (2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยทดสอบทางสถิติด้วยค่า t - test เปรียบเทียบรูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับการสอนอ่านตามปกติ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้น มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทิพาภรณ์ กาพะสิน (2541: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการทดลองพบว่า คะแนนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และได้ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 81.40/84.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80

แสงระวี ฅรงคะชวนะ (2542: บทคัดย่อ) ได้วิจัยสร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีวิภรณ์ กรุงเทพมหานคร เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนอ่านจับใจความสำคัญมีประสิทธิภาพเป็น 86.56/85.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กรรณิกา ศุภปัญญาวุฒิ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้แบบฝึกการอ่านต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 40 คน เครื่องมือ คือแผนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 แผน แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 10 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.48/92.33และนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิศมัย ยี่วิชัย (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยและเรียนโดยไม่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราณี อยู่คง (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ชุดแผนการสอนชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง การอ่านเพื่อจับใจความ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.27/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ หลังจากใช้ชุดฝึกทักษะแล้ว นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ยุภาวดี ชันธูลา (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้โปรแกรม CIRC กับกลุ่มที่เรียนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เชษฐสุวัช ชวภาณูจนกิจ (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เพื่อพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 และเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 85/85 ผลการศึกษาพบว่าชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีคุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก และด้านสื่ออยู่ในระดับดี และชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 87.33/87.79

สุรีย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2547: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 82.17/85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนเรียน

อาคม ทองเกษม (2549: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญมีประสิทธิภาพ 89.04/84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรุณศรี แสงแก้ว (2530: 84) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนซึ่งใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆ กับการสอนตามปกติผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แบบฝึกอ่านที่ใช้คำถามระดับต่างๆ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความจะต้องมีทักษะการอ่านที่ดี ซึ่งเกิดจากการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ ดังนั้นการสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความที่น่าสนใจ จะทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึก

มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ ดังนี้

กิดานัน มลิตอง (2543: 163) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า เป็นสมุดหรือหนังสือที่พิมพ์ขึ้นโดยมีเนื้อหาเป็นแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกปฏิบัติ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะหรือทดสอบผู้เรียน อาจมีเนื้อหาในรูปแบบคำถามให้เลือกคำตอบ หรือเป็นต้นแบบ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตาม โดยอาจมีรูปประกอบเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

สวน ถวัลย์ มาศจรัส (2546: 18) ได้ให้นิยามความหมายของแบบฝึกว่า แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนไปสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ และเว็บสเตอร์ (Webster. 1979: 640) กล่าวว่า แบบฝึก หมายถึง โจทย์ปัญหา หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือเพื่อนำมาใช้สอน หรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ ให้ดีขึ้นหลังจากที่เรียนบทเรียน เช่น การฝึกฝนทักษะคำนวณ, การทบทวนไวยากรณ์ เป็นต้น

จากความหมายของแบบฝึกข้างต้น สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะจนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา โดยครูผู้สอนสามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากน้อยหรือไม่เพียงใด

ความสำคัญของแบบฝึก

การเรียนรู้ทางภาษานั้นต้องอาศัยการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ ซึ่งแบบฝึกจะเป็นตัวช่วยที่ดีที่สุดที่ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา ดังที่ ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518: 63) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะหลังจากเรียนเนื้อหาไปแล้ว แบบฝึกเป็นสิ่งที่ช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จ เพราะการใช้แบบฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยทุ่นเวลาในการสอนกฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ทั้งยังเป็นการวัดผลการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประยงค์ งามจิตร (2533: 41) ที่ว่า ในการฝึกทักษะจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึกหัด เพื่อทบทวนความเข้าใจ และในเรื่องที่ได้เรียนไปแล้ว ครูส่วนมากจะใช้แบบฝึกหัดที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน ให้นักเรียนฝึกหัดหลังจากเรียนเสร็จแล้ว แต่หนังสือแบบฝึกหัดบางเล่มมีแบบฝึกหัดเพียงเล็กน้อย หรือไม่มีเลย จึงเป็นหน้าที่ของครูโดยตรงที่จะต้องสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับเรื่องที่สอน เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะเข้าใจมากขึ้น และมีความชำนาญ แม่นยำ ในบทเรียนนั้นๆ จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

สรุปได้ว่า แบบฝึกมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาทักษะจนเกิดความชำนาญ อีกทั้งยังช่วยทบทวน ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนไปแล้วอีกด้วย

ลักษณะแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาที่ต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะ เพื่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดี ดังนี้

นิตยา ฤทธิโยธี (2510: 1) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. จะต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัย ระดับ หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมหรือไม่ใช้เวลานาน
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ศศิธร สุทธิแพทย์ (2518: 72) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะแบบฝึกที่ดี นักเรียนสนใจกระตือรือร้นที่จะทำ เป็นแบบฝึกที่มีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต

4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

เสาวนีย์ แซ่กู่ (2547: 38) ได้สรุปลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกที่ดีจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการฝึกทักษะในด้านใด ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย เรียงลำดับความยากง่าย ใช้เวลาในการฝึกเหมาะสมไม่นานจนเกินไป

สรุปได้ว่า ลักษณะแบบฝึกที่ดีจะต้องใช้ภาษาที่ง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีภาพประกอบสวยงาม เพื่อให้ผู้เรียนสนใจอยากทำแบบฝึก และมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยดังนี้

ลอว์เรย์ (Lawrey. 1987: 817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับ 1-3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึก และนักเรียนทำข้อสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.8 แบบฝึกทักษะนี้เป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

วนิดา สุขวนิช (2535: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการอ่าน การเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ อักษรนำ และตัวการ์นต์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม

ปิยฉัตร ศรีนาค (2540: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการฟังจับใจความของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อรพิมพ์ เครือเนียม (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนโคลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนโคลงสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้แบบฝึกทักษะ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโคลงช่วยให้นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการเขียนโคลงดีขึ้น

เสาวนีย์ แซ่ภู (2547: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกแบบโคลงเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 1) ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกแบบโคลงมีคุณภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีประสิทธิภาพ 89.09/87.15 และนักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น

กิตติยา รัศมีแจ่ม. (2549: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์รายวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แขวงทิวรุจิ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 50 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 16 คาบ คาบละ 50 นาที ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One – Group – Pretest Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น คือ แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์รายวัน และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์รายวันมีความสามารถทางการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกสรุปได้ว่า แบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ซึ่งแบบฝึกจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้มากขึ้น

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต

ความหมายของนิทานสุภาษิต

ความหมายของนิทานนั้น มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางด้านคติชนวิทยาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

“นิทาน” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542: 588) ได้ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน น. หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป” และในความหมายของนักคติชนวิทยา (อ้างอิงใน กิ่งแก้ว อุตถากร 2519: 292) นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดก

ทางวัฒนธรรม ใช้งานเป็นสื่อในการถ่ายทอดหรือถ่ายทอดด้วยมุขปาฐะก็ได้ แต่บางส่วนก็ได้รับการบันทึกไว้แล้ว

ส่วนพิมพ์ประไพ รัชวงศ์ (2542: 34) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าหรือเรื่องแต่งขึ้น เพื่อมุ่งให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน แต่บางครั้งก็สอดแทรกคติเพื่อสอนในการดำรงชีวิตของคนในสังคม และสมศักดิ์ ศรีมานอนซ์ (2523: 121) ได้กล่าวถึงความหมายของนิทานว่าเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้รับการบันทึกไว้บ้าง เช่น บันทึกไว้ในสมุดข่อย

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา ซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือสมมติแต่งขึ้นมาเองก็ได้ มีจุดประสงค์หลัก เพื่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินของคนในสังคม อีกทั้งยังสอดแทรกข้อคิด คติสอนใจไว้สอนคนในสังคมอีกด้วย โดยมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรจำนวนหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมให้ชนรุ่นหลัง

ส่วนความหมายของคำว่า “สุภาสิต” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542: 1206) ได้ให้ความหมายของคำว่า สุภาสิต หมายถึง ถ้อยคำหรือข้อความที่กล่าวสืบต่อกันมาช้านานแล้ว มีความหมายเป็นคติสอนใจ เช่น รักยาวให้สั้น รักสั้นให้ต่อ น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ

นอกจากนี้ ชัยวัฒน์ สีแก้ว (2542: 64) ได้กล่าวถึงความหมายสุภาสิตว่า ถ้อยคำที่เป็นคติสั้นๆแต่มีความหมายลึกซึ้งกินใจ สอนให้ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงาม มักจะกล่าวถึงในสิ่งที่เป็ความจริง หรือศีลธรรม สุภาสิตส่วนใหญ่มักมาจากหลักธรรมทางศาสนา นิทานชาดก นิทานธรรม หรือคำสอนของบุคคลสำคัญของชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ศิวีร์ วรนิตินันท์ (ม.ป.ป. : 1) ที่ว่า สุภาสิต หมายถึง คำกล่าวที่ดีงาม เป็นคติสอนใจที่เป็นความจริงทุกยุคทุกสมัย ซึ่งสอนให้ประพฤติแต่สิ่งดีงาม โดยมากมักเป็นคำสั้นๆ แต่มีความหมายลึกซึ้งน่าเลื่อมใส สุภาสิตที่คนไทยนิยมคือ พุทธสุภาสิต

สรุปได้ว่า สุภาสิต หมายถึง ถ้อยคำหรือคำกล่าวสั้นๆ แต่มีความหมายลึกซึ้งใช้เพื่อสั่งสอนบุคคลให้ประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ดีงาม

จากความหมายข้างต้น นิทานสุภาสิต หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบต่อกันมาหรือแต่งขึ้นเพื่อสร้างความสนุกสนาน โดยสอดแทรกข้อคิด และคติสอนใจ สอนคนในสังคมให้ใช้ปัญญาในการดำเนินชีวิต

ความสำคัญของนิทาน

การเล่านิทานมีความสำคัญอย่างยิ่ง นอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่คนในสังคมแล้ว ยังมีไว้เพื่อสั่งสอนให้คนในสังคมเป็นคนดี และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ดังที่ ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ (2547: 58) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานที่มีต่อบุคคลในสังคมไทยไว้ว่า นิทานไม่เพียงให้ความบันเทิงแก่บุคคลในสังคมเท่านั้น นิทานยังมีบทบาทในการให้ความรู้ การปลูกฝังคุณธรรม และ

ค่านิยมด้านต่างๆมากมาย ในสมัยก่อนสังคมยังไม่เจริญ สื่อเทคโนโลยียังไม่แพร่หลายอย่างปัจจุบัน นิทานก็เหมือนสิ่งที่ทำให้ความบันเทิงแก่บุคคลในหลายๆโอกาส ดังเช่น ในกิจกรรมที่เกี่ยวกับสังคม เกษตรกรรม ประเพณีงานฮีตสิบห้า และบุญเข้าพรรษา เป็นต้น

ส่วนเบญจวรรณ มนัสไพบุลย์ (2536: 96) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานไว้ว่า นิทานและหนังสือเป็นอาหารสมอง อาหารใจที่พ่อแม่ ครู และผู้ใหญ่ป้อนให้เด็กควบคู่ไปกับอาหารที่บำรุงร่างกาย เด็กที่ได้ฟังหนังสือหรืออ่านนิทานตั้งแต่เล็ก ๆ จึงเป็นเด็กฉลาด รอบรู้ ช่างซัก ช่างถาม มีเหตุมีผลมองโลกในแง่ดี หากนิทานหรือหนังสือนั้นเป็นเรื่องของคุณธรรมให้คติสอนใจ เรื่องเหล่านั้นก็จะเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวจิตใจของเด็กให้อ่อนโยน รู้จักบาปบุญคุณโทษ ความกตัญญู ความรัก ความเมตตา

สรุปได้ว่า นิทาน เป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินของคนในสังคม โดยจะสอดแทรกความรู้และคุณธรรมในการดำเนินชีวิตให้คนในสังคมได้ปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังจะช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้คนในสังคมอีกด้วย

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทานสุภาษิต มีผู้ศึกษาและทำการวิจัยดังนี้

สุภัสสร วัชรคุปต์ (2542: บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านจับใจความที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนการอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพ 90.00/93.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

นนทพร ภูวรัตน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟัง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังก่อนและหลังการทดลอง แบบการสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน และการประเมินตนเองของนักเรียนด้านการฟัง ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติระดับ .01

เจตสุภา สอนใจธิ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยผลการใช้นิทานเป็นสื่อตามแนวทางสร้างปัญญา เพื่อพัฒนา ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการระหว่างทฤษฎีการสอนอ่านกับแนวการสร้างปัญญาอันประกอบด้วย สุ จี ปุ ลิ และการคัดเลือกนิทาน โดยคำนึงถึงเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน สะท้อนถึงขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม โดยเฉพาะนิทานพื้นบ้านจะเป็นเรื่องราวที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและรับรู้เรื่องราวได้รวดเร็ว

เพราะเคยมีประสบการณ์ทางภาษาโดยรู้เรื่องเหล่านั้นมาก่อน จากการศึกษาพบว่า หลังจากที่นักเรียนได้เรียนตามกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานเป็นสื่อตามแนวการสร้างปัญญาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านแล้ว ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2550: 78-83) พบว่า แบบฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.77/81.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน

อรอุมา อินฟูล่า (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้นิทานพื้นบ้านเป็นบทเรียนเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจ เรื่องประโยคในภาษาไทย ตามทฤษฎีการทำงานของสมอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้น และพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี

เวอร์ดูโก และ เบลมอนท์ (Verdugo and Belmonte, 2007: 87-101) ได้ศึกษาผลการใช้นิทานดิจิทัลในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประเทศ สเปน ระดับประถมศึกษา อายุ 6 ปี จำนวน 220 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การทดลองโดยให้นักเรียนศึกษานิทานดิจิทัล ซึ่งมีเรื่องให้นักเรียนเลือกตามความสนใจถึง 69 เรื่อง นิทานแต่ละเรื่องมีการนำเสนอเรื่องการออกเสียงคำศัพท์ การใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นักเรียนได้เรียนรู้โดยการผ่านการดูรูปภาพและการฟัง ซึ่งมีเสียงผู้บรรยายให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนเป็นภาษาอังกฤษ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลอง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิทาน สรุปได้ว่าการนำนิทานมาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านดีขึ้น จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ โดยผู้เรียนจะให้ความสนใจกับเรื่องที่อ่าน เพราะนิทานเป็นเรื่องใกล้ตัว อ่านแล้วรู้สึกสนุกสนาน และได้เรียนรู้วัฒนธรรม, ประเพณี และข้อคิดคติสอนใจในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ผู้เรียนที่ได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาโดยใช้แบบฝึกมีทักษะทางภาษาดีขึ้นกว่าก่อนใช้แบบฝึก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือวิจัย
3. ดำเนินการวิจัย
4. เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ เลขที่ 1225 ถนนเดชะปาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 8 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 10 คน ที่คัดเลือกโดยครูผู้สอน

ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 30 นาที รวม 12 คาบ ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ ถึง 6 มีนาคม 2556

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งประกอบด้วยแบบฝึก จำนวน 10 บท และแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ, การสร้างแบบฝึกทางภาษา และนิทานสุภาษิต
2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต สำหรับชาวต่างชาติและแบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

4. ตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย และครูผู้มีความรู้ประสบการณ์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อแก้ไขปรับปรุง โดยมีผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด 3 ท่าน ดังนี้

อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร, การพูด, ไทยศึกษา และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และมีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้นักเรียนไทย และผู้เรียนชาวต่างชาติมากกว่า 20 ปี

อาจารย์รุ่งรัตน์ เทิดชนะกุล ครูสอนภาษาไทย โรงเรียนบ้านม่วง อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาไทย และมีประสบการณ์สอนนักเรียนไทยแถวชายแดนภาคใต้ที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมากกว่า 5 ปี

อาจารย์ปรียามาศ ลาเพ็ชร ครูสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โรงเรียนประชานิคม นานาชาติ ซึ่งมีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้นักเรียนชาวต่างชาติมากกว่า 5 ปี

5. นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับผู้เรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน เพื่อแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้สมบูรณ์

6. นำเครื่องมือวิจัยที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

7. เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

8. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

9. สรุปและอภิปรายผล

3. ดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่สร้างขึ้นไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนประชานิคมนานาชาติ โดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 30 นาที จำนวน 12 คาบ ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ ถึง 6 มีนาคม 2556 ดังรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ ที่	วันที่	แผนการทดลอง	เวลา (นาที)
1	18 กุมภาพันธ์ 2556	ชี้แจงการใช้แบบฝึก/อธิบายความหมายของสุภาษิต	30
	19 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 1 ไก่ได้พลอย	30
	20 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 2 ยี่นหมุยี่นแมว	30
2	21 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 3 นำมาปลาकिनมด น้ำดมดकिनปลา	30
	22 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 4 บ่างซ่างยู	30
	26 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 5 กระต่ายตื่นตูม	30
3	27 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 6 ลูกไก่ในกำมือ	30
	28 กุมภาพันธ์ 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 7 สอนจระเข้ว่ายน้ำ	30
	1 มีนาคม 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 8 ได้ที่ชี้แพะไล่	30
4	4 มีนาคม 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 9 กบเลือกนาย	30
	5 มีนาคม 2556	ทดลองใช้แบบฝึกบทที่ 10 แกะดำ	30
	6 มีนาคม 2556	ทดสอบหลังใช้แบบฝึก	30

3.2 ทดสอบภายหลังการใช้แบบฝึก โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง จำนวน 20 ข้อ แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และสังเกตพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความของผู้เรียน

4. เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปผล

4.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังใช้แบบฝึกทักษะ (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ x = ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต
สำหรับชาวต่างชาติ โดยใช้สูตร E1/E2 (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2540: 247)

$$\text{สูตร E1} = \frac{\Sigma f}{N \times 100}$$

$$\text{สูตร E2} = \frac{\Sigma X}{N \times 100}$$

เมื่อ	E1	=	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	E2	=	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	Σx	=	คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะ
	Σf	=	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	A	=	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะทุกเรื่องรวมกัน
	B	=	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
	N	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนผู้เรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนผู้เรียน
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
Σx	แทน	คะแนนรวมของกิจกรรมขณะฝึก
ΣF	แทน	คะแนนรวมหลังฝึก
E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกหัดครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติไปทดลองใช้ เมื่อได้ผลการทดลองแล้วผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ทดลองกับกลุ่มประชากร จำนวน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ โดยวิเคราะห์จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแต่ละบท ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ตามตารางดังนี้

ตาราง 2 แสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต
สำหรับชาวต่างชาติกับกลุ่มประชากร

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	แบบทดสอบ หลังฝึก
1	10	9	8	9	9	9	8	10	9	9	18
2	9	7	7	9	8	9	7	9	8	10	16
3	10	9	8	10	10	10	7	9	8	9	19
$\Sigma X/\Sigma F$	29	25	23	28	27	28	22	28	25	28	55
\bar{X}	9.67	8.34	7.67	9.34	9.00	9.34	7.34	9.34	8.34	9.34	17.67
E1/E2	96.70	83.40	76.70	93.40	90.00	93.40	73.40	93.40	83.40	93.40	88.35

จากตาราง 2 พบว่าผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติมีค่าร้อยละ 73.40 - 96.70 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87.72 และทำได้คะแนนแบบทดสอบหลังใช้แบบฝึกร้อยละ 88.35 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติมีประสิทธิภาพ 87.72/88.35 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าขณะฝึกผู้เรียนมีความสนใจเนื้อหาของเรื่อง และตั้งใจอ่านเพราะเนื้อเรื่องเป็นนิทานมีตัวละคร นักเรียนอยากรู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน และอย่างไร โดยจะคาดเดาเรื่องราวจากภาพประกอบ อีกทั้งจะซักถามเกี่ยวกับคำศัพท์ที่อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย ทำให้ผู้วิจัยได้เพิ่มคำศัพท์พร้อมความหมายให้กับผู้เรียนในแต่ละแบบฝึก และเพิ่มกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนตอบว่าควรใช้สุภาษิตใด เพื่อให้ผู้เรียนนำสุภาษิตไปใช้ได้ถูกต้องตรงตามสถานการณ์

2. ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ โดยวิเคราะห์จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกระหว่างเรียนและคะแนนจากการทดสอบหลังใช้แบบฝึก ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ตามตารางดังนี้

ตาราง 3 แสดงคะแนนการหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิต
สำหรับชาวต่างชาติกับผู้เรียนกลุ่มตัวอย่าง

คนที่	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8	บทที่ 9	บทที่ 10	แบบทดสอบ หลังฝึก
1	10	10	10	10	10	10	10	10	7	10	19
2	10	8	10	10	10	10	8	9	10	10	19
3	10	10	10	10	10	10	9	10	10	9	19
4	10	10	10	10	8	9	9	9	10	10	18
5	10	10	10	9	10	10	10	10	10	10	20
6	10	10	10	10	10	10	9	10	10	9	19
7	10	10	10	10	10	10	10	9	8	9	20
8	10	10	10	10	10	10	9	10	7	10	19
9	10	10	10	9	10	10	9	10	10	9	19
10	10	10	10	10	10	10	9	10	9	9	20
$\Sigma X/\Sigma F$	100	98	100	98	98	99	92	97	91	95	192
\bar{X}	10.00	9.80	10.00	9.80	9.80	9.90	9.20	9.70	9.10	9.50	19.20
E1/E2	100	98	100	98	98	99	92	97	91	95	96

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าคะแนนของการทำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติมีค่าร้อยละ 91.00 - 100.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 96.80 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 และคะแนนทดสอบหลังการใช้แบบฝึกของผู้เรียนได้คะแนนร้อยละ 96 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ดังนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.80/96.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ในสมมุติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความของผู้เรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนประชาคมนานาชาติ เลขที่ 1225 ถนนเดอะปาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพฯ จำนวน 10 คน ที่คัดเลือกโดยครูผู้สอน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบเรียนละ 30 นาที รวม 12 คาบ ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ จำนวน 10 บท ได้แก่ 1.ไก่ได้พลอย 2.ยี่นหมุยี่นแมว 3.น้ำมาปลากินมด น้ำลตมดกินปลา 4.บ้างช่างยุ 5.กระต่ายตื่นตูม 6.ลูกไก่ในกำมือ 7.สอนจระเข้ว่ายน้ำ 8.ได้ทีชีแพะไล่ 9.กบเลือกนาย 10.แกะดำ และแบบทดสอบหลังฝึกด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งสามารถสรุปและอภิปรายผล พร้อมข้อเสนอแนะโดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผล

การวิจัยเรื่องแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้สูตรคำนวณประสิทธิภาพ E1/E2 พบว่าแบบฝึกทักษะมีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการทำกิจกรรมหรือ E1 ระหว่างร้อยละ 91.00 - 100.00 คิดเป็นค่าเฉลี่ยกับ 96.80 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบฝึกบทที่ 1 ไก่ได้พลอย	มีประสิทธิภาพร้อยละ	100
แบบฝึกบทที่ 2 ยี่นหมุยี่นแมว	มีประสิทธิภาพร้อยละ	98
แบบฝึกบทที่ 3 น้ำมาปลากินมด น้ำลตมดกินปลา	มีประสิทธิภาพร้อยละ	100
แบบฝึกบทที่ 4 บ้างช่างยุ	มีประสิทธิภาพร้อยละ	98
แบบฝึกบทที่ 5 กระต่ายตื่นตูม	มีประสิทธิภาพร้อยละ	98
แบบฝึกบทที่ 6 ลูกไก่ในกำมือ	มีประสิทธิภาพร้อยละ	99
แบบฝึกบทที่ 7 สอนจระเข้ว่ายน้ำ	มีประสิทธิภาพร้อยละ	92
แบบฝึกบทที่ 8 ได้ทีชีแพะไล่	มีประสิทธิภาพร้อยละ	97

แบบฝึกบทที่ 9 กบเลือกนาย	มีประสิทธิภาพร้อยละ	91
แบบฝึกบทที่ 10 เกะดำ	มีประสิทธิภาพร้อยละ	95

มีค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการใช้แบบฝึกหรือ E2 เท่ากับ 96.00 เพราะฉะนั้นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.80/96.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผู้เรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน เพราะเนื้อหาของแบบฝึกเป็นนิทาน ทำให้นักเรียนอยากรู้ว่าตัวละครในเรื่องทำอะไร และเกิดอะไรขึ้น

3. การใช้เนื้อเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ หรือสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น และยังได้เรียนรู้วงศัพท์ใกล้ตัวที่ควรจะรู้ความหมาย โดยเฉพาะวงศัพท์เกี่ยวกับสัตว์ และการแสดงอาการของมนุษย์

4. การนำสุภาษิตที่ใช้เป็นประจำในชีวิตประจำวันมาสร้างเป็นนิทาน ทำให้ผู้เรียนรู้จักความหมายของสุภาษิตนั้น และสามารถนำสุภาษิตไปใช้ได้ถูกต้องตามสถานการณ์

5. กิจกรรมการสร้างสถานการณ์จากสุภาษิตที่ครูผู้สอนแบ่งกลุ่มให้นักเรียนออกมานำเสนอสถานการณ์หน้าชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน และความสามัคคีกันในกลุ่มของผู้เรียน และฝึกให้ผู้เรียนคิดว่าสุภาษิตนี้ควรใช้กับสถานการณ์ใด เป็นการฝึกความแม่นยำในการนำสุภาษิตไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติโดยใช้วิธีวิจัยหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลได้ โดยลักษณะแบบฝึกที่สร้างขึ้นมานี้จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งมีคำชี้แจงสั้นๆ ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาเหมาะสม และน่าสนใจ ทำทลายความสามารถของผู้เรียน ซึ่งตรงตามหลักการและทฤษฎีของการสร้างแบบฝึกที่ดี

จากการวิจัยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากนิทานสุภาษิตสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งมีประสิทธิภาพ 96.80/96.00 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนชาวต่างชาติที่สามารถพัฒนาการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น อีกทั้งผู้เรียนยังมีความรู้เกี่ยวกับสุภาษิตและสามารถนำสุภาษิตที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกไปใช้ตามสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่านิทานมีอิทธิพลต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ซึ่งความสนใจของ

ผู้เรียนส่งผลให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน และทำแบบฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความที่ดีขึ้นอย่างรวดเร็ว และจากการคัดเลือกนิทานโดยคำนึงถึงเรื่องใกล้ตัวของผู้เรียน โดยเฉพาะนิทานที่มีสัตว์เป็นตัวละครของเรื่องจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ สังเกตได้จากคะแนนของผู้เรียนที่สามารถทำคะแนนได้ 100% ในแบบฝึกบทที่ 1 ไปได้พลอย และแบบฝึกบทที่ 3 นำมาปลาकिनมด น้ำลดมดกินปลา นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่า บทอ่านสั้นๆและการเรียนรู้คำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้จักและทราบความหมายมาก่อนแล้วจะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะอ่าน และตั้งใจทำแบบฝึกหัดให้ได้คะแนนดี อีกทั้งการสร้างกิจกรรมและแบบฝึกที่หลากหลายรูปแบบ เช่น โยงเส้น ชีดเส้นใต้ เลือกตอบ และเติมคำ เป็นต้น เป็นอีกเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ ไม่เบื่อ อันส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการอ่านจับใจความที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยคะแนนการทดสอบทั้ง E1 และ E2 อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ผู้วิจัยได้ตั้งขึ้นคือ 80/80

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและวิถีชีวิตของคนไทยให้กับผู้เรียนในขณะที่ทำแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพราะทำให้เกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการอ่าน เมื่อผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านจะทำให้เข้าใจวัฒนธรรมที่สอดแทรกเป็นสุภาษิตสอนผู้อ่านได้เป็นอย่างดี
2. การยกตัวอย่างสถานการณ์หรือประโยค เพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น
3. การสอนโดยใช้สื่อการสอน เช่น ภาพประกอบคำศัพท์ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ดีขึ้น อันส่งผลให้เกิดพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ
2. สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมไทยสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อเกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความคิดและความเชื่อของคนไทยที่สะท้อนผ่านงานวรรณกรรมไทย

บรรณานุกรม

- กรรณิกา ศุภปัญญาวุฒิ. (2544). ผลของการใช้แบบฝึกการอ่านต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนผดุงนารี จังหวัดมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กิดานัน มลิตอง. (2543). เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติยา รัศมีแจ่ม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์จากหนังสือพิมพ์รายวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิ่งแก้ว อัดถาวร. (2519). คติชนวิทยา. หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- กรมวิชาการ. คณะอนุกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- เจตสุภา สอนใจจิ. (2548). ผลการใช้นิทานเป็นสื่อตามแนวการสร้างปัญญาเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราพร ทรายคำ. (2534). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยออดกับการสอนอ่านตามคู่มือการสอนภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ สีแก้ว. (2542). หนังสือหมวดวิชาภาษาไทยการศึกษานอกโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ประสานมิตร.
- เชษฐธวัช ชวกาญจนกิจ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. สารนิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสือเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

- ทิพาภรณ์ กาฬะลิน. (2541). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำयाกวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นนทพร ภูวรัตน์. (2546). การใช้เพลงและนิทานในการเพิ่มความสามารถด้านการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านบางวัน จังหวัดพังงา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิตยา ฤทธิ์โยธี. (2510). การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ. เอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- เบญจวรรณ มนต์ไพบูลย์.(2533). การวิเคราะห์หนังสือสอนพระพุทธศาสนาแก่เด็กฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2472-2533. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยฉัตร ศรีนาค. (2540). การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปารณทัตต์ แสนวิเศษ. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับวิธีสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปราณี อยู่คง.(2546). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประยงค์ งามจิตร. (2533). การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี. ปรินญาณิพนธ์ (กศ.ม.). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิสมัย ยี่วิชัย. (2544). ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม.).(สาขาวิชาภาษาไทย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- พงษ์ศักดิ์ พางาม. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารพิชญทรรศน์ ปีที่ 2, ฉบับที่ 1 (ม.ค.-มิ.ย. 2550), หน้า 78-83
- พิมพ์ประไพ ธีรช่วงศ์. (2542). การใช้กิจกรรมนิทานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์. (2547). เอกสารประกอบการสอนวิชาคติชนวิทยา. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- แม่น้ำมาส ขวลิขิต. (2545). *ปีการศึกษา 2546 ปีแห่งการอ่านและการเรียนรู้*. วารสารวิชาการ 5,11 (พ.ย. 2545). กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- บุษภาวดี ชันธฤดา. (2546). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัญจิวร แก้วจำปา. (2544). *ภาษาไทย 1*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- วนิดา สุขวนิช. (2535). *การใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วิชชุดา คงนุรัตน์. (2539). *การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในใจโดยใช้แผนภาพ (Mapping) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอสนม จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. ภาษาไทย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริ วรรณินันท์. (ม.ป.ป.). *สำนวนโวหารสุภาพและคำพังเพย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เฉลิมชัย.
- ศศิธร สุทธิแพทย์. (2518). *แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ศรีมาโนชน. (2533). *การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรตติ้ง.
- สายสุณี สกกุลแก้ว. (2534). *การพัฒนาชุดฝึกการอ่านเพื่อจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวนีย์ แซ่ภู. (2547). *การสร้างแบบฝึกแบบโคลงเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ช่วงชั้นที่ 1)*. สวารินพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- แสงระวี ณรงค์ชวณะ. (2542). *การสร้างชุดการสอนการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์. (2533). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีโคลงและการสอนตามคู่มือครู*. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุรียมาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์. (2547). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทสร วัชรคุปต์. (2542). *ชุดการสอนการอ่านจับใจความโดยใช้นิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรุณศรี แสงแก้ว. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกการอ่านที่มีคำถามระดับต่าง ๆ*. กศ.ม.(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อันจนา วงศ์ไชยา. (2549). *การสร้างหนังสือนิทานพื้นบ้านเพื่อเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา*. การค้นคว้าแบบอิสระ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาคม ทองเกษม. (2549). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร
- อรพิมพ์ เครือเนียม. (2544). *การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนโคลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีชัยภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉราวดี มีระหงษ์. (2540). *การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรอุมา อินฟูล่า. (2550). *การใช้นิทานพื้นบ้านเป็นบทเรียนเสริมเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ เรื่องประโยคในภาษาไทย ตามทฤษฎีการทำงานของสมอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Goodman. K.S. (1989). *Whole language research: Foundations and development*. The Elementary School Journal, 90, 208-221.
- Gordon R. Wainwright. (1972). *Rapid Reading Made Simple*. Published 1972 by W.H. Allen.
- Lawrey, Blaenor Lane. (1978, August). *The Effects of Pour Driis and Practice Time Unit on the. Preformance of Students with Specific Learning Disabilities*. Journal of Reading Psychology.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาววรารัตน์ ชอเชวี
วันเดือนปีเกิด	10 มีนาคม 2530
ที่อยู่ปัจจุบัน	36 ซอยอ่อนนุช 39 ถนนอ่อนนุช แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กทม. 10250
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนนราทร
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต
พ.ศ. 2550	ศศ.บ. (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับ 1 จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2556	ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ